

Легкий Лазор Григорович

народився в селі Сварицевичі в 1925 році. Сім'я жила бідно. Батьки змушені були тяжко працювати, щоб прогодувати 7 дітей. В 1939 році село Сварицевичі, як і всю західну Україну, було звільнено Радянською армією від польського ярма. В 1940 році Лазор Григорович разом з батьками вступив до місцевого колгоспу.

Коли розпочалася Друга світова війна, батько з старшими братами Легкого Лазора воювали на фронті.

Шістнадцятирічний хлопець залишився господарем, весь тягар воєнних років взяв на свої плечі. До 1944 року орав, засівав, збирав врожаї, допомагав партизанам.

Першого квітня 1944 року Легкий Лазор Григорович був призваний в армію, зарахований в 66 стрілецький полк. Пізніше відправлений на фронт. Служив в 224 полку 11 бригади, 12 дивізії. Полком командував полковник Сироваткін. Воював на Другому Білоруському фронті. Фронтний шлях розпочав під містом Бобруйськом і закінчив у Берліні. Брав участь у форсуванні річок: Буг, Вісла, Одер.

Легкий Лазор Григорович має ряд бойових нагород:

Орден «Червоної Зірки»;

Медаль «За відвагу»;

Медаль «За бойові заслуги»;

Медаль «За Варшаву»

Медаль «За взяття Берліна»,

Та статус «Ветеран Великої Вітчизняної війни».

Після закінчення війни повернувся в рідне село, одружився, разом з дружиною Олександрою виховував дітей і працював у колгоспі на тваринницькій фермі. За сумлінне відношення до роботи неодноразово отримував подяки від правління колгоспу.

Лазор Григорович дожив до старості.